

*Helsingin Kaupunginvaltuuston
kokous keskiviikkona maaliskuun
26 päivänä 1919 klo 7 i. p.*

ESITYSLISTA.

N:o 1.

a) Jatkokäsittelyyn ^{25/2} 1919 pidetystä kokouksesta: Vtnn Huplin y. m. esitysehdotus toimikunnan asettamisesta avustamaan kansalaissodan johdosta leskiksi ja orvoiksi jääneitä (Pain. asiakirj. N:o 8 vuodelta 1919); sekä

b) Rkamarin lausunto edellä mainitun esitysehdotuksen johdosta (Pain. asiakirj. N:o 14 vuodelta 1919).

c) Vaivaishoitohallituksen esitys N:o 2 saman esitysehdoksen johdosta.

Vaivaishoitohallitus lausuu seuraavaa:

„Antaessaan kirjelmässään viime helmikuun 26 päivältä lausuntonsa Valtuustolle tehdystä anomuksesta, että Valtuusto päättäisi ryhtyä tehokkaisiin toimenpiteisiin kansalaissodan johdosta leskiksi ja orvoiksi joutuneitten huoltamiseksi sekä myöntäisi tätä varten asetettavan erityisen toimikunnan käytettäväksi miljoona markkaa, katsoi Vaivaishoitohallitus että puheenalainen avustustoiminta kuului säännöllisen vaivaishoidon tehtäviin, sekä että Vaivaishoitohallituksen avustustoimintaa oli senvuoksi huomattavasti laajennettava.

Vaivaishoitohallitus onkin nyt tilaisuudessa ilmoittamaan, että Vaivaishoitohallitus on päättänyt taloon N:o 8 Hämeenkadun varrella perustaa lastenkodin 70:lle alle 3 vuoden

vanhoille lapsille sekä luovuttanut samassa talossa huoneuston lastentarhain johtokunnalle, joka tulee järjestämään kodin 40:lle 3—7 vuotta vanhoille lapsille, edellyttäen, että johtokunta saa Valtuustolta siihen tarvittavat varat.

Viitatussa lausunnossaan katsoi Vaivaishoitohallitus myös, että sen laajentuvaa toimintaa varten tarvitaan vaivashoidon palvelukseen uusia virkailijoita. Hallitus on nyttemmin lähemmin suunnitellut asiaa, sekä saa seuraavassa tehdä siinä ehdotuksensa.

Kun avunhakijoiden luku tulee huomattavasti kasvamaan siinä tapauksessa että kaikki avustuksen anto, kuten hallitus on edellyttänyt, keskitetään Vaivaishoitohallitukseen, on hallitus katsonut välttämättömäksi, jotta avustukset saataisiin aikansa jaetuiksi, jonotukset poistetuiksi ja siitä johtuva ajan hukka vältetyksi perustaa toinen kanslia Sörnäisten kaupunginosaan. Paitsi tämän kanslian, joka tulee sijoitettavaksi Pengerkadun 4:ään, huoneuston vuokraamiseen tarvittavaa 4,200 markan määrärahaa, eli 7 huoneelta à 600 markkaa, sekä välttämättömien muutostöiden suorittamiseen tarpeellista 2,500 markan määrärahaa, samoin kuin 6,000 markan määrärahaa tarpeellisen kaluston hankkimiseksi, olisi sinne palkattava seuraavat virkailijat:

1 kanslian esimies	palkkio Smk 3,600:—	vuodessa paitsi kalliin ajan lisäystä						
1 kansliaapulainen	” ” 3,000:—	” ” ” ” ”	”	”	”	”	”	”
1 kirjoitusapulainen	” ” 2,400:—	” ” ” ” ”	”	”	”	”	”	”
1 diakonissa	” ” 2,400:—	” ” ” ” ”	”	”	”	”	”	”
3 tarkastusmiestä, à 3,000	” ” 9,000:—	” ” ” ” ”	”	”	”	”	”	”
1 nuorempi vahtimestari . .	” ” 1,200:—	” ” ” ” ”	”	”	”	”	”	”

Tämän lisäksi tulee luonnollisesti vastedes tarvittavaksi lisämäärärahaa kanslian käyttövaroja, siivoomista y. m. varten, josta Vaivaishoitohallitus aikanaan tulee tekemään esityksen.

Uuden kanslian toimialueeksi tulisi näin ollen Vallilan, Hermannin, Toukolan ja Fredriksbergin kaupunginosat, ja olisi asianmukaisinta että hallitukseen tätä varten muodostettaisiin viides osasto tätä toimialuetta varten. Mutta tämänvuoksi tulee toimeenpanevan johtajan ja hänen apulaisensa ajan suureksi osaksi vaatimaan avustusanomusten käsittely, minkä vuoksi on välttämätöntä, että mainittuun uuteen kansliaan asetetaan miespuolinen apulainen, jonka pääasialliseksi velvollisuudeksi tulisi toimeenpanevan johtajan apulaisen valvonnan alaisena huolehtia niiden päätösten täytäntöön panosta, joilla huolimattomat perheenelättäjät ovat velvoitetut korvaamaan myönnetyn vaivaisavun. Tälle virkailijalle, jonka velvollisuudeksi myös voitaisiin asettaa muukin osa toimeenpanevan johtajan ja hänen apulaisensa tehtävistä, olisi määrättävä 4,800 markan palkkio vuodessa paitsi kalliin ajan lisäystä.

Vaivaishoitohallitus on jo pitemmän ajan pitänyt välttämättömänä, että pääkansliaan olisi saatava erityinen virkailija, joka huolehtisi siitä, että vierailta kunnilta tuomitut vaivashoidon korvaukset tulevat säännöllisesti perityiksi samoin kuin siitä, että ne avustusten korvaukset, jotka aikaisemmin ovat vieraiden kuntien suoritettaviksi tuomitut, tulevat nykyisiä oloja vastaavasti korotetuiksi.

Kun nämätkin asiat tulevat huomattavasti lisääntymään ja kun myöskin vieraista kunnista kotoisin olevien kotipaikkaoikeuden selvittämisessä tarvitaan apua niin on tarpeellista pääkansliaan palkata lisävirkaileja, jonka tulisi, paitsi kalliin ajan lisäyksiä, saada 3,600 markkaa vuodessa. Tätä paitsi tarvitaan pääkansliaan toinen puhtaaksikirjoittajatar, jonka tulisi saada palkkiona 2,400 markkaa vuodessa, paitsi kalliin ajan lisäystä.

Ylempänä anotut uudet virkailijat, katsoo Vaivaishoitohallitus siksi vähimmäksi työvoimain lisäykseksi, joka on tarpeen Vaivaishoitohallituksen nyt jo laajentunutta ja vastedes yhä enemmän laajenevaa toimintaa varten, ja esittää Vaivaishoitohallitus siis että

tarpeelliset määrärahat niiden palkkaamiseen myönnettäisiin samoin kuin myös puheenalaisen uuden kanslian järjestämistä varten.

Tämän ohessa Vaivashoitohallitus kunnioittaen pyytää että Vaivashoitohallitukseen valittaisiin kuusi uutta jäsentä, jotta Vaivashoitohallitus voisi keskuudestaan muodostaa yllä esitetyn viidennen osaston.

V. V.:

Vaivashoitohallituksen esitystä puolletaan; ja perustettaneen uudet toimet tilapäisesti, kunnes niiden tarve lakkaa. Nämä toimet ovat seuraavat:

1 toinen johtajanapulainen	palkkaa Smk	4,800: —
1 kansliapäällikkö	” ”	3,600: —
1 kansliaapulainen	palkkaa Smk	3,000: —
1 kirjoitusapulainen	” ”	2,400: —
1 diakonissa	” ”	2,400: —
3 tarkastajaa, kukin 3,000: —	” ”	9,000: —
1 nuorempi vahtimestari	” ”	1,200: —
1 virkailija pääkansliassa	” ”	3,600: —
1 puhtaaksikirjoittaja	” ”	2,400: —
Yhteensä Smk		32,400: —

$\frac{1}{4}$ — $\frac{31}{12}$ 1919 väliseltä ajalta tarvittaisiin siten Smk:n 24,300: — suuruinen summa yllämainittujen palkkojen suorittamiseksi.

V. V. ehdottaa senvuoksi, että Kvt kuluvan vuoden käyttövaroistaan osottaisivat Smk 24,300: — lisättyjen työvoimien palkkaamiseksi Vaivashoitohallitukseen sekä Smk 12,700: — Vaivashoitokansliahuoneiston vuokraamiseksi ja kuntoonpanemiseksi Pengerkadun talossa N:o 4.

Jos Kvt hyväksyvät esityksen, lienee sen ohessa toimitettava jäsenten vaali Vaivashoitohallituksen viidenteen väliaikaiseen osastoon suhteellisen vaalitavan mukaan, ja ovat kuusi nimeä sisältävät ehdokaslistat jätettävät kokouksen aikana Vston puheenjohtajalle kokouksessa määrättävänä aikana.

Kvsto:

Samalla kuin esitysehdotus — a) kohta — ja sen ponnet hyljättiin sekä Rkamarin mainitun esitysehdotuksen johdosta antama lausunto — b) kohta — sai raueta, hyökkäyttiin Vaivashoitohallituksen — c) kohdalla oleva esitys V. V:n ehdotuksen mukaisesti.

Vaivashoitohallituksen väliaikaisen viidennen osaston jäseniksi valittiin pastori Sigurd Berglund, Hilda Seppälä, tohtori Reguel Löfqvist, kansankeittönomistaja Jalmari Kivilahti, rouva Karin Boisman ja johtaja Aarne Kuusi, minkä ohessa Hallituksen varajäseneksi pastori Berglundin sijaan valittiin rouva Ida Johanna Grönstrand.

N:o 2.

Suomen Työläisten Avustuskomitean anomus varain myöntämisestä kansalaissodassa kärsimään joutuneiden perheiden avustamiseksi (Pain. asiakirj. N:o 12 v. 1919).

V. V.:

Valiokunta on äänestettyään päättänyt puoltaa Rkmarin ehdotusta.

Kvsto:

Rkamarin ehdotus hyväksyttiin.

N:o 3.

Terveystenhoitolautakunnan ilmoitus Lihakonttorin oikeuttamisesta myymään erään määrän amerikalaisista silavaa tutkituttamatta sitä lihantarkastusasemalla.

Lihakonttori oli Terveystenhoitolautakunnalta anonut lupaa saada myydä noin 500,000 kg suolattua amerikalaisista silavaa tutkituttamatta sitä kaupungin lihantarkastusasemalla, koska mainittu lihamäärä jo oli tutkittu valtion triikiinintutkimuslaitoksessa Hangossa ja uudistettu tutkimus ainoastaan viivyttäisi tavaran myyntiä ja korottaisi sen hintaa. Terveystenhoitolautakunta oli antanut luvan mainitun silavamäärän myyntiin 1/6 1919 asti, sillä ehdolla että annetaan selvitys siitä, että tavara jo on Hangon laitoksessa tutkittu.

V. V.:

Terveystenhoitolautakunnan toimenpide hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 4.

Terveystenhoitolautakunnan esitys määrärahan myöntämisestä ylimääräisten palkkioiden antamiseksi terveystepoliisin kaitsijoille hotelli-, ravintola- ja kahvilaliikkeen valvomisesta.

Terveystenhoitolautakunta mainitsee, että Vsto oli kokouksessaan 30/12 1918 myöntynyt Lautakunnan esitykseen yhden uuden kunnallisen tarkastajan asettamisesta ammattien tarkastusta varten, 1/1:stä 1919 lukien. Tarkoitus oli, että tämä uusi virkamies saisi tarkastettavakseen kauppa-, konttori- ja varastoliikkeet, kun taas ravintola-, hotelli- ja kahvilaliikkeiden tarkastus, jota erikoisesti kunnallista ammattien tarkastusta varten asetetut henkilöt eivät ehtisi toimittaa, sopisi antaa toimeksi terveystepoliisin kaitsijoille, jotka valvovat mainittujen laitosten terveydellisiä oloja. Kun ei tämä tehtävä kuitenkaan kuulu kaitsijain johtosäännön mukaisiin toimiin ja heidän sitä paitsi täytyy käyttää joutoaikansa siitä johtuviin kansliatöihin, tulisi heidän saada lisäpalkkiota esimerkiksi

100 markkaa kuukaudessa, johon he ovat ilmoittaneet tyytyvänsä, joten puheena oleva tarkastus voitaisiin järjestää taloudelliselta kannaltakin edullisemmin kuin jos palkattaisiin lisäksi yksi uusi tarkastaja, minkätähden Lautakunta esittää, että sen käytettäväksi puheena olevaan tarkoitukseen osotettaisiin 200 markkaa kuukaudessa 1/2:stä 1919 lukien eli kaikkiaan 2,200 markkaa tänä vuonna.

Huomauttaen että Terveystenhoitolautakunnan olisi tullut ajoissa ryhtyä toimenpiteisiin, jotta ehdotetun tarkastuksen kustannukset olisi voitu merkitä budjettiin, puoltaa Rkamari ehdotusta sekä esittää, että Terveystenhoitolautakunnalle käyttövaroista osotettaisiin 2,200 markkaa puheena olevaan tarkoitukseen.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 5.

Terveystenhoitolautakunnan esitys terveystenhoitojärjestyksen I luvun 6 §:n säännöksen soveltamisen siirtämisestä toistaiseksi.

Terveystenhoitolautakunta huomauttaa, että Helsingin kaupungin 20/12 1917 vahvistetun terveystenhoitojärjestyksen I luvun 6 §:n mukaan tulee makissa, joka ei ole laitettu vesiklosetiksi, olla tiiviit ja helposti siirrettävät, tarkoituksen mukaisesti asetetut astiat tai säiliöt sekä kiinteiden että nestemäisten ulostusten kokoomiseksi. Tämän määräyksen ankara soveltaminen tuottaa kuitenkin nykyään suuria vaikeuksia ja sitä paitsi varsin runsaita kustannuksia eräille talonmistajille. Kun tähän vielä tulee lisäksi, että siinä valtion komiteassa, joka on hiljattain asetettu selvittämään kysymystä kaupungeissa syntyväin jätteiden sopivimmasta käyttötavasta, oli herätetty kysymys tämän seikan järjestämisestä aivan toisen periaatteen mukaan kuin mitä edellä mainittu säännös edellyttää, esittää Lautakunta, että puheena olevan säännöksen soveltaminen siirrettäisiin 1/6 1920 asti, sillä ehdolla että asianomaiset talonmistajat veloitetaan ryhtymään lantakammioiden hoitoon nähden semmoisiin varokeinoin, kuin Lautakunta pitää terveystelliseltä kannalta tarpeellisena.

V. V.:

Terveystenhoitolautakunnan esitystä puolletaan, ja alistettaneen päätös Maaherran vahvistettavaksi.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 6.

Kaupungin Sairaalaylihallituksen esitys määrärahan osottamisesta vaatteiden kuljetuksen kustantamiseksi desinfioimislaitokseen.

Terveystenhoitolautakunta oli Ylihallitukselle ilmoittanut Lautakunnalle monasti saapuneen valituksia, että oli kestänyt varsin kauan, usein monta päivää, ennenkuin vaatteet, jotka tarttuvan taudin johdosta oli desinfioitava kaupungin desinfioimislaitoksessa, oli kodeista toimitettu sinne, ja oli syyksi tähän ilmoitettu kulkuneuvojen riittämättömyys. Tämän johdosta oli Lautakunta anonut, että Ylihallitus hankkisi riittävän määrän hevosia ja ajoneuvoja desinfioimislaitokseen. Kun Marian sairaala, jonka rakennusryhmässä desinfioimislaitos sijaitsee ja jonka tulisi ilmoituksen saatuaan noudattaa vaatteet, ei aina ollut voinut riittävään hevosten puutteessa tuollaisia vaatteita noutaa niin pian kuin olisi ollut tarpeellista, mutta nykyoloissa kävisi liian kalliiksi sairaalaan hankkia ja siellä elättää lisähevosia, voitaisiin asia Ylihallituksen mielestä toistaiseksi järjestää käyttämällä tarpeen vaatiessa apuna jotakin ajuria tahi kuljetusliikettä. Kun sairaalalla ei kuitenkaan ole käytettävänä varoja mainittuun tarkoitukseen, esittää Ylihallitus, että Marian sairaalalle tätä tarkoitusta varten myönnettäisiin 5,000 markan arviomääräraha.

Rkamari puoltaa esitystä sekä ehdottaa määrärahan myönnettäväksi Kvston käyttövaroista.

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin Rkamarin ehdotuksen mukaisesti.

N:o 7.

Kaupungin Sairaalaylihallituksen esitys Nickbyn sairaalan varastonhoitajattaren palkkusta koskevasta asiasta.

Ylihallitus esittää, että Nickbyn mielisairaalan varastonhoitajattaren rahapalkka korotettaisiin 900 markasta 1,600 markkaan vuodessa.

Palkkalautakunta mainitsee että, kun Palkanjärjestyskomitea oli mainittua virkaa varten merkinnyt 900 markan palkkion, jonka määrän Kvsto sittemmin oli vahvistanut, lienee tämä tehty sillä edellytyksellä että johtajatar saisi eri korvauksen sairaalan toimitsijan avustamisesta. Viimeksi mainittua tarkoitusta varten ei kuitenkaan ole määrärahaa 1919 vuoden budjetissa, minkätähden Palkkalautakunnan mielestä on syytä myöntyä anomukseen. Kuluvan vuoden menosäännössä olevaan 900 markan palkkioon ynnä viiden vuoden palveluksesta tulevaan 21 markan 85 pennin korotukseen tarvittaisiin siis lisää Smk 721: 85, jota määrää Lautakunta puoltaa osotettavaksi Vston käyttövaroista.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Palkkalautakunnan ehdotus hyväksyttiin.

N:o 8.

Kaupungin Sairaalaylihallituksen esitys Nickbyn mielisairaalan osasto- ja alihoitajattarten palkkausta koskevasta asiasta.

Nickbyn mielisairaalan osasto- ja alihoitajattaret ovat, sen johdosta että heille oli määrätty tuntuvasti vähempi palkka kuin kaupungin muiden sairaalain, esimerkiksi Kivelän sairaalan vastaaville viranpitäjille, joka viimeksi mainittu sairaala on lähinnä verrattavissa Nickbyn mielisairaalaan, anoneet, että Ylihallitus ryhtyisi toimenpiteisiin hakijain asettamiseksi palkkaetuihin nähden yhdenvertaisiksi Kivelän sairaalan vastaavain toimihenkilöjen kanssa.

Nickbyn sairaalan johtokunta puoltaa myöntymistä anomukseen.

Kun oikeus ja kohtuus näyttävät vaativan, että mainitut osasto- ja alihoitajattaret, jotka pätevyyssehtoihin nähden ovat samassa asemassa kuin Kivelän sairaalan vastaavat hoitajattaret, saavat saman palkan kuin viimeksi mainitutkin, puoltaa Ylihallitus myöntymistä anomukseen ja esittää, että puheena olevain hoitajattarten palkat, joita maksetaan osastohoitajattarille 900 ja alihoitajattarille 600 markkaa, korotettaisiin niin, että ensinmainitut saavat 1,320 ja jälkimäiset 840 markkaa vuodessa.

Palkkalautakunta huomauttaa, että kaupungin Sairaalaylihallitus antaessaan lausunnon Palkanjärjestelykomitean palkkaussääntöehdotuksesta huomautti Nickbyn laitokseen nähden muun muassa, että „sairaalan palveluksessa tähän asti olleet osastohoitajattaret eivät ole olleet opinkäyneitä hoitajattaria, minkätähden heillä myöskin on ollut pienempi palkka kuin muiden sairaalain osastohoitajattarilla, mutta kun vastedes ainoastaan opinkäyneitä hoitajattaria otetaan osastohoitajattariksi sairaalaan, olisi, sikäli kuin näitä otetaan, heidän palkkansa korotettava samaan määrään, mikä osastohoitajattarille yleensä maksetaan, eli siis 1,320 markkaan vuodessa“. Palkkalautakuntakin yhtyi siihen tässä lausunnossa esiintyvään periaatteeseen, että ainoastaan täysin oppineet sairanhoidajattaret on palkkaetuihin nähden asetettava yhdenvertaisiksi, jota vastoin tuollaista oppia vailla olevain hoitajattarten ei yleensä tule saada samoja palkkaetuja kuin ensinmainittujen. Tämän mukaisesti ja kun Nickbyn sairaalan osastohoitajattarilla asiasta annetun ilmoituksen mukaan on sama virkakelpoisuus kuin kaupungin muiden sairaalain osastohoitajattarilla, ehdottaa Lautakunta, että heidän vuosipalkkansa määrättäisiin 1,320 markaksi. Kuluvan vuoden menosäännössä on erittäin mainittu kaksi osastohoitajattarta ja kolmas palkataan ylimääräisen henkilökunnan palkkausmäärärahasta. Kuluvaksi vuodeksi tarvittaisiin näin ollen lisämäärärahaa kaikkiaan 1,260 markkaa.

Alihoitajattariin nähden Palkkalautakunta periaatteellisen kantansa mukaisesti ehdottaa, että näiden vuosipalkka korotettaisiin samaan määrään, mikä maksetaan muissa sairaaloissa eli 840 markkaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa täydellinen sairaanhoitajattartaito pidetään tarpeellisena ja todella on olemassa, olipa sitten kysymys nykyään sairaalan palveluksessa olevista tai vastedes palvelukseen otettavista henkilöistä, jota vastoin esityksen, mikäli koskee niitä sairaanhoitajattaria, jotka eivät näitä ehtoja täytä, ei tulisi Lautakunnan mielestä aiheuttaa toimenpidettä. Tämän palkanjärjestelyn toimeenpanemiseksi olisi sairaalan käytettäväksi tänä vuonna annettava arviolta 2,400 markkaa, jolla määrällä voitaisiin täyttää rahassääntöön merkityn 600 markan ja edellä ehdotetun 840 markan vuosipalkan välinen ero.

Edellä lausutun kooten Palkkalautakunta ehdottaa, että Kvsto vahvistaisi niiden Nickbyn sairaalassa toimivain osasto- ja alihoitajattarten käteisen alkupalkan, joilla on täydellinen sairaanhoitajattartaito, edellisten 1,320 ja jälkimäisten 840 markaksi, jota vastoin muiden

hoitajattaren palkka pysyy nykyisellään, sekä osottaisi tämänvuotisista käyttövaroistaan 3,660 markkaa tämän päätöksen toimeenpanoa varten.

V. V.:

Puolletaan Palkkalautakunnan ehdotuksen mukaisesti.

Kvsto:

Palkkalautakunnan ehdotus hyväksyttiin.

N:o 9.

Kaupungin Sairaalaylihallituksen esitys Nickbyn sairaalan käsityönjohtajattaren ja pesunjohtajattaren palkkausta koskevasta asiasta.

Kaupungin Sairaalaylihallitus esittää, että Nickbyn sairaalan käsityönjohtajattaren ja pesunjohtajattaren rahapalkka korotettaisiin kumpaisenkin 900:stä 1,320 markkaan. Antamassaan lausunnossa Palkkalautakunta ilmoittaa havainneensa anotun palkkamäärän kohutuulliseksi verraten kaupungin muissa sairaaloissa samanlaatuista toimista maksettuihin palkkoihin. Tämän johdosta tarvittaisiin kuluvana vuonna lisämäärärahaa käsityönjohtajattaren palkkaukseen 420 markkaa ja pesunjohtajattaren palkkaukseen, lukuun otettuna 5 vuoden palveluksesta tuleva korotus $\frac{1}{9}$:stä 1919 lukien, Smk 437: 50 eli yhteensä Smk 857: 50, joka rahamäärä olisi osotettava Vston käyttövaroista.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin Palkkalautakunnan ehdotuksen mukaisesti.

N:o 10.

Kaupungin Sairaalaylihallituksen esitys määrärahan myöntämisestä v. t. sairaalatarkastajan tekemäin virkamatkain korvaamiseen.

Entinen v. t. sairaalatarkastaja, professori B. Lönnqvist on Ylihallitukselle esittänyt kaksi laskua vuosina 1917 ja 1918 v. t. sairaalatarkastajana Nickbyn mielisairaalaan tekemistään virkamatkoista, nimittäin 200 markkaa vuodelta 1917 ja 100 markkaa vuodelta 1918, lukien 20 markkaa kultakin matkalta, eli siis kaikkiaan 300 markkaa. Kun professori Lönnqvistiä ei voi pitää velvollisena itse kustantamaan virkamatkojansa, mutta määrärahaa tällaisten menojen suoritukseen ei ole Ylihallituksen käytettävänä, on Ylihallitus anonut Vston käyttövaroista myönnettäväksi tarkoitukseen 300 markkaa. Rkamari puoltaa esitystä.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 11.

Kaupungin teknillisten laitosten Hallituksen esitys määrärahan osottamisesta uuden jäähdytyskoneiston hankkimiseksi Kaasulaitokseen.

Kaasulaitoksen toimitusjohtaja oli Hallitukselle ilmoittanut että, kun laitoksen on sodan johdosta täytynyt raaka-aineena käyttää puuta, oli puuntislauksessa erottunut syövyttävä etikkahappo tarvellyt laitoksen koneistoa, niin että eritoten kaasun jäähdytyslaitteet olivat tuntuvasti vahingoittuneet, joten kaasunvalmistuksen keskeytymistä on peljättävissä, ellei viivyttelemättä ryhdytä toimiin uusien jäähdytyslaitteiden hankkimiseksi. Laitos oli tämän johdosta hankkinut ja Hallituksen tutkittavaksi antanut erinäisiltä toimimiltiltä saapuneita tarjouksia, joiden mukaan hankittaisiin kolme rautalevystä tehtyä jäähdyttäjää, yksi valurautainen n. s. Reuterjäähdyttävä sekä erinäisiä putkenosia, venttiilejä ja muita tarvikkeita, minkä ohessa laitos oli anonut hankittavaksi tarpeellisen määrärahan.

Tarjouksia tarkastaessaan oli Hallitus havainnut kaupungille edullisimmaksi sen, jonka oli tehnyt berliniläinen toiminimi Berlin-Anhaltische-Maschinenbau Actien Gesellschaft, joka aikaisemminkin oli hankkinut useimmat kaasulaitoksen käyttämät koneet. Tämän tarjouksen mukaan olisi hinta noin 190,000 markkaa. Tämän johdosta ja kun Hallituksenkin mielestä kaasulaitoksen liikkeen turvaaminen vaatii hankkimaan edellä mainitut jäähdytyslaitteet, esittää Hallitus, että Kvsto tähän tarkoitukseen osottaisi 190,000 markkaa.

Rkamari puoltaa esitystä ja ehdottaa varat myönnettäväksi 1917 vuoden lainasta.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin Rkamarin ehdotuksen mukaisesti.

N:o 12.

Kaupungin yleisten töiden Hallituksen esitys avustavan kaupunginasemakaava-arkkitehdin palkan korottamisesta.

Hallitus mainitsee, että Rakennuskonttorin avustavan kaupunginasemakaava-arkkitehdin virka on entisen viranpitäjän, arkkitehti Otto Iivari Meurmanin viime heinäkuussa erottua ollut kahdesti julistettu avonaiseksi, ilman että kukaan pätevä henkilö on sitä hakenut. Kun syynä tähän täytyy pitää sitä, että virkaan liittyvä 10,000 markan vuosipalkka on riittämätön eikä sillä palkalla ole toiveita saada virkaa nykyään täytetyksi, esittää Hallitus, että mainittu palkkamäärä korotettaisiin 12,500 markkaan.

Palkkalautakunta mainitsee, että virkaan nyttemmin on saatu pätevä henkilö, sittenkuin Lautakunta oli sen käytettäväksi annetuista varoista taannut viranpitäjälle 2,000 markan ylimääräisen kalliinajanlisäyksen täksi vuodeksi, minkätähden Lautakunta jättää Kvston harkittavaksi onko asiassa tarpeen muuta toimenpidettä.

V. V.:

Kaupungin yleisten töiden Hallituksen esitys ei aiheuttane muuta toimenpidettä.

Kvsto:

Merkittiin.

N:o 13.

Palkkalautakunnan anomus kalliinajanlisäysten vahvistetuista perusteista erinäisissä tapauksissa tehtyjen poikkeusten hyväksymisestä.

Palkkalautakunta huomauttaa, että Helsingin kaupungin viranpitäjien palvelusehtoja koskevan säännön 9 §:n mukaan on Lautakunnan asia vahvistaa ne yleiset perusteet, joiden mukaan asianomaisten viranomaisten on määrättävä yhteismäärärahoista suoritettavat palkat, minkä ohessa Kvston ^{30/11} 1918 hyväksymäin, kalliinajanlisäyksiä koskevain määräysten 3 kohdassa säädetään, että yhteismäärärahoista palkattujen viranpitäjien kalliinajanlisäykset määrää Palkkalautakunta asianomaisen viranomaisen esityksestä, ollen Lautakunnan siinä katsottava, että semmoiselle viranpitäjälle myönnetty palkka ja kalliinajanlisäys yhteensä ovat kohtuullisessa suhteessa kaupungin menosääntöön merkityistä viroista maksettaviin palkkaetuihin. Vaikka teknillisten laitosten ja Rakennuskonttorin Lautakunnalle antamat tiedot osottivat, että näissä laitoksissa on tätä ennen verraten lukuisille viranpitäjille yhteismäärärahoista maksettu ja nytkin ehdotettu maksettavaksi palkkoja ja kalliinajanlisäyksiä niin runsaat määrät, ettei niiden voi katsoa olevan oikeassa suhteessa kaupungin menosääntöön merkittyjen viranpitäjien palkkausehtoihin, ei Lautakunta, katsoen asianomaisten päällystöjen antamiin tietoihin ja lausuntoihin, ole katsonut olevan ryhtyminen toimenpiteisiin välittömän oikaisun aikaansaamiseksi tähän, vaan ainoastaan kehottanut mainittujen laitosten hallituksia mahdollisimman pian koettamaan aikaansaada tässä kohden muutoksen.

Tammikuulta 1919 maksettavia kalliinajanlisäyksiä laskettaessa oli osottautunut tarpeelliseksi poikkeustapauksissa vähäisillä määrillä korottaa säännöllistä kalliinajanlisäystä jotta nykyinen kokonaispalkka nousisi ainakin samaan määrään kuin kesäkuussa 1918. Samaten oli Lautakunta eräissä tapauksissa, kun sivutoimi oli verraten paljotoinen, antanut sekä prosentittaisen kalliinajanlisäyksen että myös osan vakinaisesta 200 markan kuukausilisäyksestä. Nämä lisämäärät nousevat kuitenkin kaikkiaan ainoastaan noin 1,000 markkaan. Lautakunta anoo näiden kalliinajanlisäysten vahvistetuista perusteista tehtyjen poikkeusten hyväksymistä.

V. V.:

Kvsto myöntyynee esitykseen.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 14.

Kasvatuslautakunnan esitys erinäisten määrärahain osottamisesta Lautakunnan alaisille kasvatuslaitoksille.

Lautakunta ilmoittaa, että kahden Bengtsårin kasvatuslaitoksen kaitsijan palkka, kumpaisenkin 1,500 markkaa, on poistettu kuluvan vuoden menosäännöstä, vaikka se oli merkitty sekä 1918 vuoden menosääntöön että Lautakunnan ehdotukseen 1919 vuoden menosäännöksi samoin kuin Palkanjärjestelykomitean laatimaan kasvatuslaitosten palkkaussääntöehdotukseen (*Pain. asiakirj. N:o 33 vuodelta 1918*), jonka Vsto on sinänsä

vahvistanut. Tämän johdosta Lautakunta anoo Vston käyttövaroista 3,000 markan määrärahaa mainittujen toimihenkilöiden palkkaukseen kuluvana vuonna. Lisäksi anoo Lautakunta, että sen 600 markan rahamäärän, joka oli aikaisemmin merkitty Lohjan Karstun kasvatuslaitoksen menosääntöön johtajan palkkiona, mutta on kuluvan vuoden menosäännöstä poistettu, saisi edelleen käyttää tähän tarkoitukseen ja että Kvsto tähän myöntäisi mainitun rahamäärän.

Ilmoittaen että edellä mainitut määrärahat ovat epähuomiosta jääneet pois budjetti-ehdotuksesta, esittää Kri, että Vston käyttövaroista myönnettäisiin kaikkiaan 3,600 markkaa näihin tarkoituksiin.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 15.

Elintarvetoimikunnan esitys varain myöntämisestä maidonhankintamäärärahassa syntyneen vajauksen täyttämiseksi.

Rkonttorille lähettämässään kirjelmässä on Elintarvetoimikunta anonut, että konttori hyvittäisi toimikunnan tiliä sillä 500,000 markan rahamäärällä, minkä Kvsto ^{13/11} 1917 antoi Elintarvelautakunnan käytettäväksi helpottaakseen maidon saantia kaupunkiin. Rkonttorin ilmoitettua, ettei se voinut tähän pyyntöön myöntyä, ennenkuin oli saanut tiedon, miltä tililtä mainittu kaupunginkassasta etuantina osotettu rahamäärä oli pantava maksettavaksi, on V. V. pyytänyt Rkamarin lausuntoa asiasta. Lisäksi on V. V. pyytänyt Krin lausuntoa Elintarvetoimikunnan Kvstolle tekemästä anomuksesta saada edellä mainittujen 500,000 markan lisäksi samaan tarkoitukseen kaksi määrärahaa, nimittäin Smk 31,781: 01 ja Smk 230,006: 75 eli yhteensä Smk 261,787: 76. Rkamari on nämä asiat käsitellyt toistensa yhteydessä.

Edellä mainittu Kvston päätös (Ks. esityslistaa N:o 25 vuodelta 1917, asiaa N:o 41) on tehty Senaatin ^{3/11} 1917 vahvistamain, maidontuonnin lisäämisestä kulutuskeskuksiin antamain määräysten johdosta, joiden mukaan valtio silloisen rajahinnan 70 pennin lisäksi suorittaisi marras-, joul-, helmi- ja maaliskuulla kulutuskeskuksiin tuodusta maidosta tuottajille lisämaksua 5 penniä litralta, sillä ehdolla että kunta osaltaan maksaisi saman määrän, ja laskettiin tähän tarkoitukseen mainittujen neljän kuukauden aikana tarvittavan 500,000 markkaa. Sen ohessa oikeutettiin kunta 20 %:sta kaupunkiin tuodusta maidosta maksamaan Smk 1: 20 litralta jaettavaksi kaikille tavarantoimittajille 10 pennin lisähintana litralta koko maitomäärästä. Elintarvelautakunnan ilmoituksen mukaan olikin koko luvallinen hinta maksettava, jotta maitoa saataisiin. Jakelemastaan maidosta taas oli kaupunki oikeutettu kantamaan kaksi eri hintaa, nimittäin 70 penniä ja Smk 1: 20 litralta, niin että yksityiskuluttajilta otettaisiin alempi hinta ja korkeamman saisi kantaa ainoastaan kaupungin laitoksilta ja joukkokuluttajilta. Kun viimeksi mainituille annettavan maitomäärän, yleisen maidonpuutteen johdosta ja syystä että ensi sijassa täytyi tyydyttää lasten, sairaiden ja vanhuksien tarve, täytyi jäädä vähäpätöiseksi, oli maitokaupasta odotettavana tuntuvaa tappiota, jota vielä lisäsi vähävaraisille myön-

netty hinnanalennus. Edellä mainitussa Kvston kokouksessa kuitenkin myönnettiin 500,000 markan etuanti, minkä ohessa Vsto päätti tehdä Hallitukselle alistuksen maitokauppaa koskevain määräysten pikaisesta muuttamisesta siihen suuntaan, että kulutus mikäli mahdollista korvaisi omat kustannuksensa.

Elintarvetoimikunnan nyt antaman selvityksen mukaan on edellä mainitun 5 pennin lisämaksun suorituksesta, jota, sen johdosta että uutta asetusta asiasta ei ollut tunnettuista syistä voitu antaa, $\frac{7}{7}$ asti ollut menoja Smk 531,781: 01. Tappio, joka johtui siitä, että tavarantoimittajat saivat maitomäärän viidenneksestä lisähintaa 50 penniä litralta, oli $\frac{20}{3}$ Smk 633,435: 77. Kun hinnat viimeksi mainitusta päivästä lähtien ovat olleet järjestettyinä niin, ettei mainittua lisähintaa enää ole maksettu, mutta korotettu hinta edelleen on kannettu joukkokuluttiloilta, oli tappio järjestelmän lakatessa viime heinäkuun 7 päivänä Smk 230,006: 75. Kaikkiaan on kaupungille maidon hankinnasta puheena olevana aikana siis ollut lisämenoja Smk 761,787: 76, ja tämän menon suorittamista Elintarvetoimikunnan anomus tarkoittaa.

Rkamarin mielestä olisi paikallaan, että mainittu summa, joka on päättyneen liike-toimituksen tulos, poistettaisiin Elintarvetoimikunnan tileistä osottamalla vastaava määrä-raha. Tarkoitukseen lienee käytettävä vakinaisia varoja, minkätähden olisi ollut suotavaa, että selvitys olisi saatu niin aikaisin syksyllä, että summa olisi voitu merkitä 1919 vuoden menosääntöön. Kun ei niin kuitenkaan ole laita, ehdottaa Rkamari, että Kvsto käyttövaroistaan osottaisi Smk 761,787: 76 kaupungin maidonhankinnan marraskuun 1917 ja heinäkuun 7 päivän 1918 välisenä aikana tuottaman tappion korvaamiseen, ollen tähän summaan myös luettu $\frac{13}{11}$ 1917 tehdyn päätöksen mukaan kaupunginkassasta myönnetty 500,000 markan etuanti.

V. V.:

Kvsto päättäneen, että varain myöntäminen edellä mainittuun tarkoitukseen on jääpä siksi, kunnes Elintarvetoimikunta on päättänyt tilinsä.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 16.

Elintarvetoimikunnan esitys hinnanalennusjärjestelmän ulottamisesta vaateparseleihin.

Kirjelmässä $\frac{11}{1}$ 1919 mainitsee Elintarvetoimikunta, että se on syksystä 1917 lähtien myöntänyt hinnanalennusta maidon ja sittemmin muidenkin elintarpeiden myynnissä kaupungin väestön vähävaraisimmalle osalle. Tähän tarkoitukseen oli Kvsto myöntänyt tarvittavat määrärahat.

Nykyisen kalliin ajan johdosta on Toimikunta katsonut tarpeelliseksi ulottaa alennusjärjestelmän vaatteisiin. Vaatteiden hinta on nykyään niin korkea, etteivät vähävaraiset voi niitä ensinkään itselleen hankkia. Niinpä maksavat esimerkiksi puukengät, joiden sisäänostohinta on 17—24 markkaa, 35 markkaa, sukat 29 markkaa, miehen paidat vähintään 25 markkaa j. n. e. Osittain vaivashoidon antamiin numerotietoihin perustuvan laskelman mukaan nousevat kustannukset aikuisen henkilön ruuasta, asunnosta, polttoaineista ja valaistuksesta 52 markkaan viikossa eli Smk 7: 43 päivässä. Kaupungin alennuskonttori oli antanut alennuskortteja noin 3,000:lle 12 vuotta nuoremalle

lapselle, joiden vanhempain yhteiset viikkotulot ovat enintään 48 markkaa eli 8—12 markkaa päivässä. Tästä käy selville, että hinnanalennuksen myöntäminen vaatteita ostaessa olisi erittäin tärkeä.

Hinnanalennusjärjestelmää hoitaisi Toimikunnan ehdotuksen mukaan nelihenkilöinen johtokunta, jonka jäsenistä yksi olisi kangastavara-alaan perehtynyt liikemies. Alennuskortit olisi sopivin antaa kaupungin alennuskonttorista, jonka henkilökunta ehtinee tämän työn suorittaa. Järjestelmän toimeenpanemiseksi tarvittaisiin kangaskauppa. Hätäapukomitealla on jo Kaartintorin halleissa oma myymälä, joka aluksi riittäisi tarpeeseen. Sitä paitsi myydään Hätäapukomitean ostamia jalkineita eri myymälässä. Jotta vaatteet saataisiin mahdollisimman huokealla, olisi kankaita hankittava ja niistä ommeltava yksinkertaisia ja käytännöllisiä, määrätynmallisia vaatteita. Jotta vältettäisiin mainittavat tappiot hintain huojistuesssa, tulisi varastossa olla tavaroita ainoastaan muutamaksi viikoksi. Tilaustöitäkin vastaanotettaisiin. Työt suoritettaisiin etusijassa Hätäapukomitean työtuissa, mutta kustannusten huojistamiseksi ainoastaan kappalepalkasta.

Elintarvetoimikunta ehdottaa seuraavan järjestelmän otettavaksi käytäntöön vaatteita myydessä:

Päivätulo	1—8	mk		alenn. 25 %	sis.ostohinnalle
"	8—12	"	ja 5 tai us. lapsia..	"	"
"	"	"	" 1—4 lasta	" 10 %	"
"	12—16	"	" 5 tai us. lapsia..	"	"
"	"	"	" 1—4 lasta	"	sisäänostohintaan
"	16—20	"	" 5 tai us. lapsia..	"	"

Jos hinnanalennukseen oikeutettujen henkilöiden määrä arvioidaan 7,000:ksi, nousisi hinnanalennus Toimikunnan laskelman mukaan noin 285,000 markkaan vuodessa, jos vaatteiden hinta lasketaan halvimpain valmistuskustannusten mukaan. Hinnat huojistunevat kuitenkin tuntuvasti eivätkä kaikki tarvinne edellytettyä vaatekappalten määrää, joten 100,000 markkaa riittänee tarkoitukseen.

Edellä esitetyn perusteella Toimikunta ehdottaa:

- 1) että Kvsto myöntäisi 100,000 markan määrärahan hinnanalennuksen myöntämiseksi vaatteita ja jalkineita myydessä vähävaraisille;
 - 2) että työtarvikkeiden ja varaston hankkimiseksi sekä työpalkoihin osotettaisiin 100,000 markkaa;
 - 3) että vaatteiden hinnanalennuksen myöntämistä hoitaisi nelihenkilöinen johtokunta, jonka jäsenistä yksi olisi kangastavara-alaan perehtynyt liikemies;
 - 4) että johtokunta olisi Elintarvetoimikunnan alainen;
 - 5) että johtokunta oikeutettaisiin järjestämään Hätäapukomitean kanssa yhteiset asiansa yksissä neuvoin tämän kanssa;
 - 6) että vaatteiden alennuskortit annettaisiin alennuskonttorista;
 - 7) että hinnanalennushakemuksen oheen on pantava ilmoitus siitä, mitä vaatekappaleita hakijalla on;
 - 8) että alennuskonttoriin tulee käymällä hakijain kotona epäilyttävissä tapauksissa hankkia varmuutta tietojen todenperäisyydestä;
 - 9) että väärät ilmoitukset saatetaan syytteeseen.
- Rkamari ilmoittaa lähettäneensä asian valmisteltavaksi Vaivashoitohallitukseen, joka on ehdotusta puoltanut siten muutettuna, että hinnanalennusta myönnettäisiin seuraavaa asteikkoa noudattaen:

perheenjäsenen keskitulo 3	markkaa vähempi.....	alennus .25 %
” ” 3—4	” ”	” 10 %
” ” 4—5	” ”	sisäänostohinta

Rkamari ei ole katsonut voivansa esitystä kannattaa, koska nykyisen taloudellisen tilanteen vallitessa kaupungin täytyy noudattaa kaikkea mahdollista säästäväisyyttä ja ehdotettu alennusjärjestelmä luultavasti käy kallimmaksi kuin Elintarvetoimikunta on laskenut. Tuollainen järjestetty hinnanalennus ja annostelu on tosin esim. Kööpenhaminassa antanut hyvän tuloksen, mutta hintojen nyttemmin laskeutuessa näyttää olevan myöhäistä meillä ryhtyä ehdotettuun toimenpiteeseen. Lisäksi huomauttaa Kri, että työansiotilaisuuksien paranemisen ja kohdakkoin tulevan lämpimämmän vuodenajan osaltaan täytyy saattaa hinnanalennuksen myöntäminen vaatteita ja jalkineita ostaessa vähemmän tarpeelliseksi. Kun kaupunki kansakoulujohtokuntain ja vaivaihoidon välityksellä antaa tuntuva avustusta edellä mainittuihin tarkoituksiin sekä nykyinen korttijärjestelmä suurine kanslioineen ja muutenkin kalliine hallintoineen tuskin puoltaa uuden tuollaisen järjestön perustamista, ehdottaa Kri, että Kvsto päättäisi olla esillä olevaa esitystä huomioon ottamatta.

V. V.:

Elintarvetoimikunnan esitystä puolletaan Vaivahoitohallituksen esittämin alennusmääriin.

Kvsto:

Esitys evättiin, mutta Hätäapukomitea sai toimekseen antaa lausunnon esityksessä mainitun määrärahan käyttämisestä hätäaputoimina valmistettujen vaatekappalten jakamiseksi vähävaraisille, etusijassa kansakouluopillaille.

N:o 17.

Sähkölaitoksen entisen toisen konemestarin G. A. Lemströmin anomus että tutkittaisiin hänen suhtautumistaan kapinaliikkeeseen.

Hakija mainitsee, että hänet, joka oli 9 vuotta nuhteettomasti hoitanut toisen konemestarin tointa kaupungin sähkölaitoksessa, oli erottamisen uhalla pakotettu toimestaan eroamaan, ilman että Kvston 25/4 1918 asettama erikoistoimikunta oli hänen asiaansa tutkinut, vaikka hän sitä oli moneen kertaan pyytänyt. Kun hän siten oli joutunut muita kaupungin viranpitäjiä epäedullisempaan asemaan ja mainittu toimikunta oli nimenomaan lausunut, että henkilöjen, jotka palvelivat laitoksissa, joiden säännöllinen toiminta oli välttämätön kaupungin koko väestön menestykselle, oli katsottava menetelleen oikein hoitaessaan toimiaan kapinan aikanakin, minkätähden heidät olisi pysytettävä toimissaan, anoo hakija, että Kvsto tutkituttaisi myöskin hänen suhtautumisensa kapinaan ja hänen erottamisensa syitä edellä mainitulla tai, jos sen tehtävä jo on lakannut, saman tapaisella toimikunnalla.

V. V.:

Kun kaupungin teknillisten laitosten Hallituksen ohjesäännön 7 §:n mukaan on mai-

nitun hallituksen asia ottaa ja erottaa sen luokan viranpitäjät, johon hakija kuului, ei anomus aiheuttane toimenpidettä Kvston puolelta.

V. V:n päätös on tehty äänestämällä.

Kvsto:

Samalla kuin hakijalle oli varattava tilaisuus saada asiansa tutkituksi, annettiin V. V:n toimeksi ehdottaa tästä johtuvia toimenpiteitä.

N:o 18.

Rkamarin esitys kaupungin sähkölaitoksen antaman sähkövoiman kulutustaksan muuttamisesta.

Sittenkuin Kvsto oli 12/11 1918 korottanut sähkövoiman hinnan 1 markkaan kilowattitunnilta valaistusvirtaa ja 60 pennin kilowattitunnilta voimavirtaa, oli teknillisten laitosten Hallitus tehnyt tästä johtuvat muutokset Kvston 10/9 1912 vahvistamaan taksaan.

Teknillisten laitosten Hallitus huomauttaa, että oikeastaan vain hintamäärät olisi muutettava. 7 §, jossa on määräyksiä hinnanalennuksesta, on jo aikaisemmin kumottu. 8 §:ä taas ei voida nykyään noudattaa, koska käytettävänä ei ole rajatonta määrää mittareja. Kun tämä pykälä sitä paitsi on alun pitäen laadittu sopimattomaan muotoon, olisi syytä nyt poistaa se. Kohta kun säännöllisiin oloihin on päästy, täytyy taksa joka tapauksessa laatia uudestaan, ja voitaisiin viimeksi mainitussa pykälässä olevat määräykset silloin laatia vuodesta 1912 lähtien saavutetun käytännöllisen kokemuksen perusteella.

V. V.:

Kvsto vahvistanee muutetun taksan teknillisten laitosten Hallituksen ehdotuksen mukaisesti sekä päättäneen sen julkaistavaksi kunnan asetuskokoelmassa.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 19.

Rkamarin esitys jatkuvan virkavapauden myöntämisestä Krin asiamiehelle, varatuomari G. U. Lagerbladille.

Rkamari ilmoittaa, että sen asiamies, varatuomari G. U. Lagerblad, joka oli kivullosuuden tähden saanut virkavapautta 4/2 ja 4/3 1919 väliseksi ajaksi, on anonut jatkettua virkavapautta 1/4 asti, josta päivästä lähtien Kvsto on hänelle myöntänyt anomansa eron asiamiestoimesta.

Samalla kun Kri puolestaan on varatuomari Lagerbladille myöntänyt virkavapautta 4/3 ja 18/3 väliseksi ajaksi, on Kri antanut Korkeimman Hallinto-oikeuden notaarin, lakit. kand. Bror Clas Carlsonin toimeksi mainittuna aikana hoitaa Krin asiamiehen tehtäviä. Lakit. kand. Carlson on niinikään ilmoittanut suostuvansa hoitamaan mainittua virkaa,

kunnes se vakinaisesti täytetään, 1,000 markan kuukausipalkkiosta, ja ehdottaa Rkamari, että Kvsto myöntäisi varatuomari Lagerbladille kivulloisuuden tähden virkavapautta $\frac{1}{4}$ 1919 asti sekä määräisi lakit. kand. Carlsonin siihen asti, kuin virka vakinaisesti täytetään, hoitamaan asiamiehen tehtäviä sekä osottaisi käyttövaroistaan 1,000 markkaa kuukaudessa puheena olevan viransijaisen palkkaukseen.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Rkamarin esitykseen myönnyttiin.

N:o 20.

Rkamarin esitys Punavuorenkadun varrelle rakennettavan uuden kansakoulutalon piirustusten vahvistamisesta.

Rkamarin esityksestä oli Kvsto ^{27/3}1917 pitämässään kokouksessa pääasiassa hyväksynyt Punavuorenkadun tonteille 8 ja 10 kortteliin 111 suomenkielisille kansakouluille rakennettavan uuden talon luonnospiirustukset sekä antanut kaupungin yleisten töiden Hallituksen toimeksi yksissä neuvoin mainittujen koulujen johtokunnan kanssa ja hyväksytyjen luonnospiirustusten pohjalla laadituttaa rakennusyrityksen pääpiirustukset ja kustannusarvion.

Tämän johdosta oli kaupunginarkkitehti Hallitukselle lähettänyt laatimansa pääpiirustukset ynnä selittävän promemorian, jossa hän huomautti, että asiaa Kvstossa käsiteltäessä oli lausuttu erinäisiä toivomuksia, jotka olisi mikäli mahdollista otettava huomioon pääpiirustusten laadinnassa. Näiden toivomusten mukaan olisi rakennukseen laitettava huone kansakoululääkärille, osotettava tukanleikkuuta varten ruokahuoneen sijasta sopivampi huone, laitettava lämminvesijohdot koridooreihin ja lasiseinä ryöppykylpyhuoneeseen sekä varattava avarampaa tilaa päällysvaatehuoneille.

Näiden toivomusten mukaisesti oli kolmanteen kerrokseen sijoitettu lääkärinhuone opettajahuoneen vierelle. Tukanleikkuu oli ehdotettu toimitettavaksi pesutuvassa, johon laitettaisiin asfalttilattia, laskujohto ja huuhtelulaitos. Kun nykyään ei voida kohtuullisilla hinnoilla laittaa koridooreihin lämminvesijohtoja niihin kuuluvine kupariputkineen, oli tämä asia jätetty toistaiseksi. Sama koski ryöppykylpylaitetta, joka täytyy tarpeellisten työainesten puutteessa jättää toistaiseksi. Tähän samoin kuin sota-aikana rakennettuihin Eläintarhan- ja Topeliuskadun kansakoulutaloihinkin voitaisiin vastedes laittaa ryöppykylpyhuoneet ja samalla kertaa edellä mainittu lasiseinä. Lopuksi oli piirustusten laadinnassa otettu huomioon toivomus päällysvaatehuoneiden laajentamisesta.

Rakennuksen kustannukset oli, lukuun otettuna lämpöjohto, mutta ei täydellistä sisäpuolista maalausta, laskettu noin 1,017,700 markaksi, mutta summa vähenisi 852,000 markan vaiheille, jos lämpöjohdon sijasta teetetäisiin väliaikaiset uunit punaisista tiilistä, osa rappaustöitä jätettäisiin toistaiseksi, eräät sisäseinät siveltäisiin kalkkivedellä, kivi-jalka tehtäisiin vähemmän laaja, erinäiset asfalttityöt jätettäisiin teettämättä eikä rakennusta kuivattaisi lämmittämällä, vaan se saisi ensimmäisenä talvena jäätymällä kuivua. Jo viimeksi mainitun kustannusmäärän mukaan olisi yksikköhinta noin Smk 85: 20 kuutiometriltä säännöllisinä aikoina tavallisten 25, 27 ja 30 markan sijasta.

Edellä esitetyistä syistä oli kaupunginarkkitehti alistanut, voitaisiinko nykyään ehdottaa heti teetetäviksi muita kuin ehkä louhinta-, kaivu- ja kivijalkatöitä.

Hallitus oli kirjelmässään 28/12:ltä 1917 puoltanut piirustusten hyväksymistä sekä yhtynyt kaupunginarkkitehdin esittämiin näkökohtiin, mikäli rakennustyön suorittamistapaa ja järjestämistä koski.

Rkamari huomauttaa kirjelmässä 7/11 1918, että luokkahuoneiden sijoitus tontin ahtauden johdosta suo sijaa erinäisille muistutuksille, mutta kun tässä kohden on mahdoton aikaansaada muutoksia, ehdottaa Kri, että Kvsto päättäisi vahvistaa puheena olevat piirustukset. Mitä talon rakennuskustannuksiin tulee, huomauttaa Kri, että 1,017,700 markkaan päättävä kustannusarvio on laadittu 1917 vuoden lopulla ja lienee nykyään korotettava 1,500,000 markkaan. Näihin suuriin kustannuksiin katsoen olisi rakennustyö Krin mielestä jätettävä toistaiseksi, sitä suuremmalla syyllä kun kansakoulujen oppilasluku on viime syksynä tuntuvasti vähentynyt. Kri oli kuitenkin kaupungin yleisten töiden Hallituksen ehdotuksesta työn jouduttamiseksi pannut 1919 vuoden budjettiehdotukseen 100,000 markan määrärahan koulutontilla teetetäviä perustustöitä varten ja ilmoittaa aikovansa vastedes tehdä lähemmän ehdotuksen lisävarain osottamisesta puheena olevaan tarkoitukseen.

V. V.:

Kuluvan vuoden budjettia järjestettäessä poistettiin Rkamarin puheena olevaa kansakoulutaloa varten ehdottama 100,000 markan työmääräraha.

Valiokunta ehdottaa, että pääpiirustukset nyt hyväksyttäisiin, varsinkin kun Rakennuskonttorin huonerakennusosasto siten saisi tilaisuuden laatia yksityiskohtaiset piirustukset, johon sillä nykyään on aikaa, ja Rkamaria kehoitettaneen antamaan lopullinen kustannusarvio ennen rakennustyön aloittamista.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 21.

Neiti Hertta Weilin anomus apurahan saamisesta kunnan varoista.

Viitaten Kvston päätökseen, jonka mukaan „avustuksia kunnan varoista annettaisiin etusijassa henkilöille, jotka ovat saaneet vammoja kansalaissodassa“, anoo hakija, joka kaupunkia valloitettaessa 12/4 1918 oli asuntonsa, Eläintarhanhuvilan N:o 2, vierellä pahoin haavoittunut, apurahaa kunnan varoista, kunnes hän jälleen tulee työkykyiseksi. Hakemuksensa perustelemiseksi hakija mainitsee, että hän toukokuusta 1917 lähtien oli palvellut kaupungin Leipäkonttorissa 300 markan kuukausipalkalla, jonka palkan hän oli saanut 1/9 1918 asti. Oheenpannun lääkärintodistuksen mukaan on hakijaa saamansa ruumiinvamman johdosta hoidettu 13/4—22/7 1918 Kirurgisessa sairaalassa, missä hänen oikea jalkansa oli leikattu polven yläpuolelta.

Rkamari oli tämän asian lähettänyt siihen komiteaan, jonka Vsto 4/6 1918 asetti laatimaan ehdotusta apurahain myöntämisestä kunnan varoista vakinaiseen palvelukseen kutsuttujen tai kapinan aikana kaatuneitten sotilashenkilöjen perheille. Komitea ei kuitenkaan ollut katsonut esillä olevan tapauksen olevan sen käsiteltäviä eikä sentähden ollut siitä antanut lausuntoa. Vaikka tämä oli muodolliselta kannalta oikea menettely,

oli komitea kuitenkin antamassaan mietinnössä (*Pain. asiakirj. N:o 31 vuodelta 1918*) lausunut, että poikkeustapauksissa olisi annettava avustuksia myöskin henkilöille, jotka kapinan aikana olivat joutuneet alttiiksi väkivallanteolle ja menettäneet työkykynsä, jommoisissa tapauksissa apurahoja olisi myönnettävä Kvston harkinnan mukaan kussakin eri tapauksessa. Vaikkei hakija olekaan ollut pitempää aikaa kaupungin palveluksessa, voitaisiin Krin mielestä kuitenkin hellittäviin asianhaaroihin katsoen tässä tapauksessa antaa vähäinen apuraha, esimerkiksi 1,000 markkaa kerta kaikkiaan, mutta kun tästä syntyisi ennakkopäätös, jota ei voi pitää suotavana, esittää Kri anomusta evättäväksi.

V. V.:

Rkamarin ehdotus hyväksyttäneen.

Kvsto:

Evättiin.

N:o 22.

Anomuksia vapautuksen saamisesta tyttöjen ammattikoulun ja valmistavan poika-ammattikoulun johtokuntain jäsenyydestä.

a) Arkkitehti Alarik Tavastsjerna, joka $\frac{4}{2}$ valittiin tyttöjen ammattikoulun johtokunnan jäseneksi, anoo, että Kvsto vapauttaisi hänet mainitusta tehtävästä, koska hän on syksyllä 1917 muuttanut Espooseen eikä siis enää ole Helsingin kaupunkikunnan jäsen.

b) Insinööri, lehtori R. E. Mickwitz, joka on valittu valmistavan poika-ammattikoulun johtokunnan jäseneksi, ilmoittaa olevansa pakotettu luopumaan mainitusta tehtävästä, koska hänellä on ylen paljon työtä ja m. m. yleisiä toimia Espoon kunnassa, missä hän asuu.

V. V.:

Kunnallislain 11 § 1 momentin mukaan ei kumpikaan hakijoista näy olevan vaalikelpoinen kunnallisiin luottamustehtäviin Helsingin kaupungissa, minkätähden V. V. puoltaa myöntymistä anomuksiin ja ehdottaa, että Kvsto valitsisi arkkitehti Tavaststjernan sijaan tyttöjen ammattikoulun johtokunnan jäseneksi lehtori Einar Pontänin sekä insinööri Mickwitzin sijaan valmistavan poika-ammattikoulun johtokunnan jäseneksi insinööri Axel Strömbergin.

Kvsto:

Anomuksiin myönnyttiin ja V. V:n ehdotus hyväksyttiin muiltakin kohdin.

N:o 23.

Kaupunginkamreeri Iwar Timgrenin anomus korvauksen saamisesta avustuksestaan kuluvan vuoden budjettiehdotuksen laadinnassa.

Kaupunginkamreeri mainitsee että, sittenkuin hän oli Rkamariin antanut 1,200 mar-

kan laskun vaivoistaan kaupungin 1919 vuoden tulo- ja menosäännön laadinnassa, oli Rkamari ilmoittanut ei voivansa hyväksyä mainittua laskua, koska kaupunginkamreeri Rkonttorin johtosäännön 3 §:n q) kohdan mukaan on velvollinen ottamaan osaa budjettiehdotuksen käsittelyyn Rkamarissa.

Tätä tulkintaa ei kaupunginkamreeri sano voivansa hyväksyä. Kunnallishallituksesta kaupungissa 8/12 1873 annetun asetuksen 58 §:n mukaa on Maist. velvollinen Rkamariilta saamainsa tietojen perusteella vuosittain laatimaan meno- ja tulosääntöehdotuksen. Rkamarissa toimitettava kaupungin budjetin käsittely, josta sen johtosäännössä ei ole lähempiä määräyksiä, on siis valmistavaa laatua. Rkonttorin johtosäännön 3 §:n q) momentista kuitekin käy epäamättömästi selville, että se budjettiehdotus, minkä Rkamari vakiintuneen käytännön mukaisesti täysin valmiina lähettää Maistraatille, on Rkamarin, mutta ei Rkonttorin eikä kaupunginkamreerin laadittava. Mainittu säännös on seuraava:

„Hänen (kaupunginkamreerin) velvollisuutenaan on:

q) kaupungin tilien nojalla antaa kaikki vuotuisen kulunkiarvion laatimista ja tarkastamista varten tarpeelliset tiedot, ottaa osa kulunkiarvioehdotuksen käsittelyyn rahoituskammarissa ja siihen laatia tarpeellinen säästöarviolaskelma“.

Kaupunginkamreerin velvollisuuksista mainitaan siis nimenomaan, että hänen on annettava kaikki budjettiehdotuksen laadintaa ja tarkastusta varten tarpeelliset tiedot sekä siihen laadittava tarpeellinen säästöarviolaskelma. Hänen tulee sen ohessa ottaa osaa budjettiehdotuksen käsittelyyn Rkamarissa. Mutta näistä säännöksistä, jotka tarkoin määrittelevät ja rajoittavat kaupunginkamreerin osuuden puheena olevassa työssä, ei voi eikä saa tehdä sitä johtopäätöstä, että kaupunginkamreeri sen lisäksi olisi velvollinen laatimaan budjettiehdotukseu, jommoisen laajan ja aikaa vievän työn kaupunginkamreeri kaupungin rahoituksen nykyiselleen kehityttyä voi määrääjän kuluessa suorittaa ainoastaan käyttämällä ylityötä ja asiantuntevaa apua.

Edellä esitetyn johdosta kaupunginkamreeri toivoo anomukseensa myönnyttävän.

Rkamarin mielestä ei kaupunginkamreerin mainitsema määräys suo sijaa hänen esittämälleen tulkinnalle. Määräys että kaupunginkamreerin tulee antaa *kaikki* vuotuisen budjettiehdotuksen laadintaa ja tarkastusta varten tarvittavat tiedot sekä *ottaa osaa budjettiehdotuksen käsittelyyn* selvästi osottanee, että kaupunginkamreerin tulee ottaa osaa budjetin laadintaan, joka ilmeisesti tarkoittaa tietojen, s. o. numerotietojen antamista Rkamarille. Se seikea että kaupunginkamreeri on tähän asti ilman eri korvausta täyttänyt tämän teatävän, osottaa puolestaan, että hän on katsonut Rkonttorin johtosäännön häntä siihen velvoittavan. Se seikka että työ on käynyt yhä rasittavammaksi, ei vaikuta kysymykseen miten johtosääntöä on tulkittava. Kaupunginkamreerin ilmoitus ettei hän ole kantanut korvausta budjettikokouksista ei myöskään vaikuta asiaan. Yhtä vähän kuin kukaan muu kaupungin virkamies, joka kutsutaan avustamaan budjetin käsittelyssä, voi kaupunginkamreeri asettaa vaatimuksia tässä kohden. Rkamarin oikeuden saada käyttää kaupunginkamreerin kaikinpuolista apua budjetin käsittelyssä täytyy katsoa perustuvan ei ainoastaan Rkonttorin johtosääntöön, vaan myös kaupunginkamreerin asemaan. Rkamari ehdottaa, että Kvsto epäisi kaupunginkamreeri Timgrenin tekemän anomuksen.

V. V.:

Kvsto evännee anomuksen.

Kvsto:

Evättiin.

N:o 24.

Kaupungin ulosottoapulaisten ja Maist:n kaupunginpalvelijain anomus kalliinajanlisäysten korottamisesta.

Maistraattiin antamassaan kirjoituksessa olivat täkäläiset ulosottoapulaiset ja Maist:n kaupunginpalvelijat kalliiseen aikaan viitaten anoneet, että heille kullekin kuluva vuoden alusta myönnettäisiin vähintään 350 markan palkanlisäys kuukaudessa tai muuta apua taloudelliseen ahdinkotilaansa.

Maist. on mitä lämpimimmin puoltanut korotetun kalliinajanlisäyksen myöntämistä hakijoille.

Palkkalautakunta huomauttaa, että Kvsto oli, sen jälkeen kuin hakijat olivat anomuksensa tehneet, 8/10 1918 m. m. heille vahvistanut uuden palkkaussäännön tuntuvasti korottaen heidän palkkojaan sekä jo 1/7:stä 1918 alkaen myöntänyt kaupungin kaikille viranpitäjille ja siis hakijoillekin ylimääräistä palkanlisäystä. Tähän nähden ja kun hakijat samoin kuin muutkin kaupungin viranpitäjät saavat Kvston vahvistamain perusteiden mukaista kalliinajanlisäystä eikä muutosta tähän voida tehdä yksityiseen palkansaajaryhmään nähden erillään näiden perusteiden yleisestä tarkistamisesta, jommoinen toimeenpannaan vielä 1918 vuoden kuluessa, esittää Lautakunta, että edellä mainittu anomus ei aiheuttaisi erityistä toimenpidettä Kvston puolelta.

V. V.:

Anomus evättäen.

Kvsto:

Evättiin, mutta Palkkalautakunta sai tehtäväkseen antaa Kvstolle lausunnon, onko ja missä määrin tarpeen korottaa kaupungin viranpitäjain nykyisiä kalliinajanlisäyksiä.

N:o 25.

Maist:n lähetteet ynnä anomukset saada täällä harjoittaa työnvälitystoimintaa, joita ovat tehneet:

a) Helsingin Valkonauha-yhdistys.

Hakija on menneinä vuosina koettanut avustaa nuoria työttömiä ja työtä etsiviä naisia m. m. ylläpitämänsä maalaistyttöjen majalan yhteydessä toimivalla työnvälitystoimistolla, joka on hankkinut työtä maksutta tahi sangen vähäisestä maksusta. Kun tällaiset toimistot kuitenkin nyttemmin 2/11 1917 työnvälityksestä annetun asetuksen johdosta saavat työskennellä ainoastaan viranomaisten luvalla ja työnpuute on suuri eikä kunnan työnvälitystoimisto ole voinut hankkia työtä kaikille sitä etsiville, oli yhdistys välittänyt työtä ja palveluspaikkoja maksutta. Kun kuitenkin yhdistyksellä tästä oli tuntuja menoja, on sen johtokunta Maistraatilta anonut lupaa saada kantaa työnantajilta ja -ottajilta korvauksen juoksevista menoistaan. Toimistoa johtaisi rouva Ida Lundgren sekä hänen poissa ollessaan rouva Eda Backman, joiden kelpoisuudesta on hakemuksen ohen pantu asetustenmukaiset todistukset.

b) Svenska Kvinnoförbundet.

Hakija, joka aikoo täällä harjoittaa työnvälitystä muidenkin kuin omaan jäsentensä hyväksi, on mainitun asetuksen johdosta anonut siihen lupaa. Asetustenmukaiset todistukset toimiston johtajattaren, leskirouva Anna Bjonin kelpoisuudesta seuraavat hakemuksen mukana.

V. V.:

Edellä mainitun asetuksen mukaan tulee yhdistyksen, joka haluaa välittää työtä muillekin kuin jäsenilleen, anoa siihen lupaa Maistraatilta, jonka tulee hankkia Kvston lausunto. Kvsto puoltanee myöntymistä kumpaiseenkin anomukseen.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin sillä lisäyksellä, että a) kohdassa mainittua hakemusta puollettiin sillä ehdolla, että työnvälitys toimitetaan maksutta.

N:o 26.

Jatkokäsittelyyn 11/2 1919 pidetystä kokouksesta: Föreningen för barnens och ungdomens väl nimisen yhdistyksen esitys koululasten hoitajan asettamisesta Kasvatustalokuntaan.

Edellä mainittu yhdistys, joka on perustettu yksityisten asianharrastajain aloitteesta ja on jo muutamia vuosia toiminut puutteenaisten lasten aseman parantamiseksi, on kiinnittänyt huomionsa lapsiin, jotka ovat keskeyttäneet koulunkäyntinsä ennen päästötodistuksen saamista tai kokonaan laiminlyöneet koulunkäynnin. Yhdistys on laatinut tilaston kaikista lukuvuonna 1916—17 koulunkäyntinsä laiminlyöneistä kaupungin suomenkielisten kansakoulujen oppilaista. Yhdistyksen esityksen ohjeisesta tilastoaineiston yhteenvedosta sitä selittävine kirjelmineen käy selville, että mainitun laatuista oppilaita on monta sataa. Kun nämä oppilaat kotonaankin ovat vailla hoitoa ja silmälläpitoa, tulee heistä miltei poikkeuksetta pahatapaisia nuorukaisia ja vanhemmuuden rikollisia.

Tämän epäkohdan poistamiseksi olisi yhdistyksen mielestä toimeenpantava näiden lasten järjestelmällinen suojelu- ja kasvatustyö. Tätä tarkoitusta varten on yhdistys ehdottanut Kasvatustalokuntaan asetettavaksi koululasten hoitajan, jonka tulisi edellä mainitussa selittävässä kirjelmässä esitettyjen näkökohtain mukaisesti laatia puheena olevan suojelu- ja kasvatustyön ohjelma. Johtosäännön mainitulle toimihenkilölle laatisi Kasvatustalokunta.

Molemmat kansakoulujohtokunnat puoltavat ehdotusta samoin kuin Kasvatustalokuntakin, ollen viimeksi mainittu kuitenkin sitä mieltä, että uusi toimihenkilö olisi asetettava kansakoululaitokseen.

Rkamari on sitä mieltä, ettei **yksi henkilö ehtisi suorittamaan kaikkea sitä työtä, mikä on suunniteltu ehdotetun toimihenkilön tehtäväksi.** Jos sellainen toimihenkilö kuitenkin asetetaan, olisi sopivinta, että yhdistys palkkaisi hänet kaupungin myöntämällä apurahalla, koska semmoinen järjestys kävisi halvemmaksi. Kun kysymys oppivelvollisuuden säätämisestä nykyään on Eduskunnan käsiteltävänä ja piakkoin saatettaneen ratkaisuun, joutuu asia uuteen **vaiheeseen, koska vanhemmat velvoitetaan käyttämään lapsensa säännöllisesti koulussa.** Yhdistyksen ehdottama toimenpide sentähden uäyttää tarpeetto-

malta, minkätähden Kri ehdottaa, että Vsto oppivelvollisuuslakia odotellessaan jättäisi ehdotetun toimenpiteen toistaiseksi raukeamaan.

Edellä mainitussa kokouksessa päätti Kvsto palauttaa asian Kasvatuslautakuntaan, joka antamassaan lausunnossa mainitsee, että niin kansakoulujohtokunnat kuin kansakoulutarkastajatkin ovat olleet Kasvatuslautakunnan kanssa yhtä mieltä koululasten hoitajan tarpeellisuudesta. Asiaa aikaisemmin käsiteltäessä ei Kasvatuslautakunta kuitenkaan ollut voinut ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, koska sen mielestä oli asiassa kuultava kansakoulujohtokuntiakin, näiden kun tulee kansakouluasetuksen mukaan myös valvoa kouluikäisten lasten koulunkäyntiä. Nytemmin olivat kansakoulujen johtokunnat ja tarkastajat antaneet lausuntonsa sekä yksimielisesti kannattaneet tuollaisen virkamiehen asettamista Kasvatuslautakunnan palvelukseen. Kaiken tämän johdosta oli Lautakunta asiaa uudelleen käsitellessään tullut siihen lopputulokseen, että puheena oleviin lapsiin nähden, joita Helsingissä on monta sataa, olisi heti ryhdyttävä mitä tehokkaimpiin toimenpiteisiin. Kasvatuslautakunta ei ole voinut yhtyä Rkamarin esitykseen että tuollainen laajalle tähtäävä, koko yhteiskunnalle kuuluva velvollisuus jätettäisiin yksityisen yhdistyksen täytettäväksi. Semmoisella järjestelyllä ei olisi samaa tehokkuutta, kuin jos toimintaa hoitaisi kunnallinen lautakunta. Mitä taas tulee Rkamarin esitykseen että tämä asia jätettäisiin siksi, kunnes oppivelvollisuuslaki tulee voimaan, on Lautakunta, katsoen lasten ja nuorison keskuudessa lisääntyvään rikollisuuteen, sitä mieltä, että suojelu- ja kasvatustyö on hakijan ehdotuksen mukaisesti viipymättä aloitettava. Väli-aikana voitaisiin toiminnalle luoda pohja, jota sitten oppivelvollisuuslain voimaan tultua voitaisiin täydentää. Sitä vastoin voi Lautakunta täydellisesti yhtyä Rkamarin lausuntoon että yksi henkilö ei ehtisi suorittaa tuollaisesta valvonnasta koituvaa vaivaloista ja runsasta työtä. Lautakunta olikin sentähden ajatellut, että valvontaa toimittaisivat useammat henkilöt.

Kun kuitenkin kysymys lasten suojelukasvatuksesta ehdottomasti täytyy kohdakkoin ottaa koko laajuudessaan päiväjärjestykseen, ei Lautakunnan mielestä nyt olisi tarkoituksen mukaista tätä tehtävää varten asettaa yhtä tai useampia virkamiehiä vakinaiselle palkkasäännölle, vaan olisi sovivampaa, että jokin määräraha, esimerkiksi 15,000 markkaa, annettaisiin Lautakunnan käytettäväksi puheena olevaan tarkoitukseen vuonna 1919.

V. V.:

Mikäli V. V. on saanut tietää, on aikomus antaa koulunkäyntinsä laiminlyöväin lasten valvonta tehtäväksi Kasvatuslautakunnan kanslian osastolle, johon kuuluisi johtaja ja kaksi apulaista.

Valiokunta esittää, että Kvsto myöntyisi Kasvatuslautakunna esitykseen sekä käyttö-varoistaan osottaisi 15,000 markkaa Kasvatuslautakunnalle tilityksen ehdolla käytettäväksi puheena olevaan tarkoitukseen.

Edelleen velvoittanee Kvsto Kasvatuslautakunnan kuluvan kevätlukukauden päättyessä Vstolle antamaan kertomuksen puheena olevasta toimintahaarasta.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 27.

Lastenhoidontarkastajan, kuvernööri I. Gordien virkavapausanomus.

Hakija, jota ²⁴/₂ annetun lääkärintodistuksen mukaan nykyään hoidetaan sairaalassa

märkivän keuhkotulehduksen johdosta ja joka tarvitsisi 2 kuukauden virkavapauden, pyytää viimeksi mainitusta päivästä lukien 2 kuukaudeksi vapautusta lastenhoidontarkastajan tehtävistä.

Vaivaishoitohallitus puoltaa anottua virkavapautta myönnettäväksi täysin palkkaeduin, jommoinen etu vakuutetaan kunnan virkamiehille kunnallisten viranpitäjäin palvelusehtosäännössä, sekä anoo viran hoidattamiseen mainittuna aikana 1,250 markan määrärahaa.

V. V.:

Puolletaan, ja osottanee Kvsto käyttövaroistaan 1,250 markkaa puheena olevaan taroitukseen.

Kvsto:

Myönnyttiin V. V:n ehdotuksen mukaisesti.

N:o 28.

V. V:n ehdotus saksalaisen maihinnousujoukon aikaansaaman Helsingin vapautuksen vuosipäivän viettämiseksi.

V. V. esittää, että Kvt sunnuntaina ensintulevan huhtikuun 13 päivänä kello 10 a. p. in corpore käyvät kunniatervehdyksellä saksalaisella ja suomalaisella sankarihaudalla Vanhan kirkon puistikossa, jolloin Vston puheenjohtaja pitää puheen ja muistoseppeleitä lasketaan. Sen ohessa lähetettäneen Kvston nimessä sähkösanoma saksalaisen apujoukon johtajalle, kreivi von der Goltzille.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 29.

Helsingin Anniskeluosakeyhtiön 1918 vuoden tilien ja hallinnon tarkastajan vaali.

V. V.:

Tilintarkastajaksi ehdotetaan kaupunginkassanhoitaja S. Ehrstedtiä.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 30.

Vtn von Wendtin esitysehdotus kaupungin hallinnon uudesti järjestämisestä nykyaikaisten ja yhtenäisten periaatteiden pohjalla.

Kvsto:

V. V. sai toimekseen ehdottaa, miten asiaa olisi valmisteltava.

Helsingissä, Sanomaj.- ja Kirjapain.-Osakeyhtiön kirjapaino, 1919.